

L'APAGAFOCS

n° 18
ANY V

abril
2013

REVISTA ESPECIALITZADA EN LA HISTÒRIA I MEMÒRIA DELS COSSOS DE BOMBERS

SUMARI

Editorial....2
 Descobrint a Domènech Serra....3
 Inici del Cos de Bombers de Barcelona....5
 El servei d'atenció sanitària dels Bombers de la Generalitat....8
 Ha estat notícia....10
 Imatges: Puigcerdà 1910 i Sabadell 1927....13
 Imatges: Terrassa 1968 i Girona 1975....14

L'APAGAFOCS - Número 18, abril de 2013

Director: Marc Ferrer i Murillo

Consell Assessor: Carles Savalls i Ortiz, Joan Rovira i Morató, Jesús Mestre i Campi, Pius Dóniga i Fraile.

Col·laboradors en aquest número: Carles Savalls i Ortiz, Marc Ferrer i Murillo, Joaquim Pol, Clara Fontseca i Claramunt,

Fotografia de portada: Incendi d'indústria en una indústria paperera de l'Hospitalet de Llobregat, l'any 1980. Foto Joaquim Pol.

Fotografia de contraportada: Cartell de l'Agrupació Cultural i Esportiva dels Bombers de Barcelona, dels anys '50.

Per col·laborar i/o rebre **L'APAGAFOCS** només cal enviar un correu electrònic a la nostra adreça email: historiesdebombers@gmail.com

L'APAGAFOCS és una revista que té com a principal finalitat estudiar i divulgar la història dels bombers catalans en qualsevol de les seves èpoques.

L'APAGAFOCS és una revista virtual i electrònica en format .pdf, gratuïta i sense ànim de lucre. No s'edita en format paper. No fem pagar per llegir-la ni comprar-la ni tampoc paguem als nostres col·laboradors/res. La seva periodicitat és trimestral. No rebem cap subvenció.

L'APAGAFOCS sí que es fa responsable dels articles publicats, ja que confiem en els nostres col·laboradors/res, i en el nostre propi saber fer, per publicar una cosa o una altra.

L'APAGAFOCS és una publicació que una vegada descarregada des de l'ordinador es pot fer amb ella el que es vulgui. Et convidem a reenviar-la i a difondre-la. Es permet reproduir i distribuir en qualsevol suport els articles publicats a la revista, sempre citant el seu origen i autor/a. No es permet la transformació de les obres sense l'autorització prèvia del seu autor/a. Molts dels continguts de la revista es poden consultar per internet:

<http://historiesdebombers.blogspot.com/>

<http://twitter.com/Apagafocs>

<http://www.facebook.com/apagafocs.historiesdebombers>

EDITORIAL

El 15 d'abril, 27 aspirants a bombers del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de l'Ajuntament de Barcelona van començar el Curs de formació bàsica per a bombers a l'Escola de Bombers i Protecció Civil de Catalunya (EBPCC) de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC).

Aquesta és la primera promoció del Curs adaptat als criteris del títol de tècnic en prevenció, extinció d'incendis i salvaments (TPEIS). L'ISPC és centre educatiu reconegut pel Departament d'Ensenyament per impartir la formació de grau mitjà.

Aquest curs de formació bàsica s'estén fins a l'octubre, moment a partir del qual els aspirants que superin el curs iniciaran un període de pràctiques al Cos de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona. La formació actual, com la formació bàsica policial que imparteix també l'ISPC, es fonamenta en un model de competències, d'acord amb el marc català i europeu d'educació, i es reforça la transmissió de valors.

Com a novetat important és que els aspirants a bombers de Barcelona, rebran per primera vegada formació específica sobre la història del cos de Bombers de Barcelona. El grau de prevenció, extinció d'incendis i salvaments contempla aquesta assignatura obligatòria.

Això és un fet molt important, ja que és bàsic que tot aspirant a bombers conegui la història del seu cos.

Els aspirants a bombers professionals de la Generalitat ja fa anys que se'ls imparteix aquesta assignatura, en el seu cas, història dels bombers a Catalunya i de la Generalitat, (tot i que les hores i l'exigència s'han anat reduint, també cal dir-ho), en canvi els aspirants a bombers voluntaris de la Generalitat no reben aquesta formació.

Des de **L'APAGAFOCS** celebrem entusiàsticament que els nous bombers de Barcelona rebin formació en història, però reclamem que també ho facin els aspirants a voluntaris, i els bombers d'empresa.

Com sempre venim repetint en aquesta editorial, des del primer número, la història i conèixer la història dels bombers, és una eina indispensable, tant per a nosaltres com per les generacions futures, per saber d'on venim i saber qui som.

DESCOBRINT A DOMÈNECH SERRA

En el mes de març, coincidint amb el 75è aniversari dels bombardejos sobre Barcelona, el diari Ara, va treure a la llum, una d'aquelles veritables històries de bombers: Dora Serra va descobrir com van ferir el seu pare bomber el març del 1938 llegint l'ARA.

❖ Sílvia Marimon

Domènec Serra i Arnau

El Bomber de Barcelona
Domènec Serra

Domènec Serra i Arnau era un bomber de Barcelona que, quan va caure una bomba a quarts de dotze de la nit del 16 de març, al número 331 del Consell de Cent, no s'ho va pensar gens ni mica i va córrer fins a l'edifici incendiari. No estava de guàrdia,

però va fer els impossibles per ajudar a rescatar els ferits. Un enderroc li va caure al peu i el va ferir. Aquells dies de març, els bombers van fer 80 sortides. Els més joves eren al front i els que es van quedar a Barcelona van fer jornades maratonianes. Arribaven al lloc de les explosions, treien els ferits i els cadàvers, i després intentaven apaivagar els focs. Immediatament es traslladaven cap a un altre lloc on les víctimes demanaven ajuda desesperadament.

La història per la seva filla

"Amb el meu avi vam anar a l'hospital. La mare era amb els meus germans a Vilafranca. Recordo que hi vam anar amb tramvia, i que ens van fer baixar perquè tornaven a bombardejar. Finalment vam arribar a l'hospital dels infecciosos, que era darrere el parc de la Ciutadella. Els ferits arribaven a cabassos. No ens deixaven entrar i ningú ens feia cas. El meu avi i jo ploràvem. Finalment, un infermer es va apropar i em va dir que em deixava entrar si li prometia que no obriria els ulls fins a arribar a l'habitació del pare. Ho vaig fer. Una

promesa és una promesa. Pel camí només sentia gemecs i crits, molt de soroll, hi havia molt de tràfec. Finalment, vaig arribar a l'habitació i vaig abraçar el meu pare. Ell plorava i jo també". Dora Serra tenia 10 anys el març del 1938. El seu pare era bomber. Es deia Domènec Serra i diumenge passat el seu nom va sortir publicat a l'ARA. Era un dels herois que el diari va decidir rescatar de l'oblit i que el 16 de març del 1938 no va dubtar ni un moment a sortir a rescatar ferits, malgrat que no estava de guàrdia.

Expulsat per roig

En el comunicat dels bombers que va localitzar l'historiador i bomber Marc Ferrer a l'Arxiu Històric de Barcelona hi consta que Domènec Serra era un bomber que, quan va caure una bomba a quarts de dotze de la nit el 16 de març - començaven tres dies de bombardejos intensos de l'aviació feixista italiana-, va córrer fins al número 331 de Consell de Cent. Allà, segons el comunicat, li va caure un enderroc al peu.

Dora Serra, fill del bomber
Domènec Serra

Dora no sabia com s'havia ferit el seu pare fins diumenge passat (17 de març). Ho va descobrir llegint l'ARA. Recorda molt bé

Dora Serra, fill del bomber
Domènec Serra

aquell dia a l'hospital: "Mentre el meu pare m'abraçava no deixava de repetir-me que estigués tranquil·la, que l'endemà mateix ja aniria cap a casa". Així va ser. "El peu del meu pare es va curar i l'ungla del dit gros sempre va ser estrafeta i dura com una pedra. Se l'havia de tallar amb unes alicates. Els néts sempre li volien veure el peu", encara recorda somrient.

"El gener del 1938 van cridar el pare a files. La guerra ja estava perduda. No li van donar ni uniforme, només un fusell. A ell i altres bombers els van ordenar que destruïssin els ponts perquè no poguessin passar els nacionals. Ell no volia i es va escapar. Va acabar a Núria i es va quedar allà quan tots els militars republicans van marxar. Quan van arribar els nacionals, el meu pare i altres companys van hissar la bandera blanca. Li van donar un aval com a defensor de Núria i no va anar a la presó", explica Dora Serra. Mesos més tard, però, un veí el va denunciar per haver servit en les milícies roges. A Domènech Serra el van expulsar del cos de bombers. Tenia només vuit dies per demostrar amb testimonis i documents que era apolític. Ho va fer i llavors el van readmetre.

Un atac de cor en ple incendi

"Ho portava a dins, una vegada que tampoc no estava de guàrdia, va caure una nena en una bassa i ell es va treure la roba i es va llançar a salvar-la", diu Dora. "El 1960 apagant un foc va tenir un atac de cor, va continuar com a bomber però fent altres feines. Fins i tot el vam enterrar amb l'uniforme de bomber", explica.

La de la Dora no és l'única carta que ha rebut l'ARA després del reportatge especial que va dedicar diumenge passat als 75 anys dels bombardejos de la Guerra Civil. Hi ha moltes històries. Moltes persones que recorden amb tot detall com van ser aquells dies de març en què la capital catalana es va convertir en un banc de proves. Van ser tres dies de terror aeri. Mussolini volia castigar Barcelona i va ordenar un atac esglaonat. Van morir un miler de persones.

(Aquest article es va publicar al diari Ara el 24 de març de 2013).

* Silvia Marimón és periodista
Fotografies: Diari Ara

Barcelona bombardejada el març de 1938

INICIS DEL COS DE BOMBERS DE BARCELONA

Entre 1833 i 1865 s'organitza el primer Cos de Bombers a Catalunya, concretament a la ciutat de Barcelona.

❖ Clara Fontseca i Claramunt

Els orígens del Cos de Bombers de Barcelona s'han de situar a la dècada de 1830, en plena revolució liberal a l'Estat espanyol i, sobretot, a Barcelona. L'any 1833 es va iniciar la Primera Guerra Carlina, un enfrontament entre dues concepcions antagòniques de societat: el naixent estat liberal encara era feble i ple de dubtes, i els carlins, partidaris de la monarquia absoluta i de la pervivència dels privilegis de l'aristocràcia heretats del feudalisme, eren prou nombrosos per plantar cara als liberals.

En aquest context històric, a Barcelona hi ha plena consciència dels canvis socials i econòmics provocats per la industrialització, i dels problemes de seguretat que comportava. La convivència forçada entre les fàbriques de vapor i els habitatges dins de Barcelona, que encara conservava les muralles medievals, no era gens higiènica i comportava molts perills: els vapors podien explotar!

L'any 1825 trobem una primera Companyia de Bombers que estava constituïda per 25 homes a les ordres de l'arquitecte municipal, on l'Ajuntament assumeix pagar uns sous i el material: escales, galledes i eines que poguessin ser útils. L'any següent es va llogar un local per a guardar el carro i els estris, així com la bomba. L'any 1830 aquesta companyia augmenta els bombers fins a 40, més 1 comandant i 4 caporals.

Entre 1830 i 1833, l'Ajuntament de Barcelona, a proposta de diversos particulars, estudia la possibilitat de redactar un reglament per actualitzar i normalitzar les tasques d'extinció d'incendis i salvament.

Aquest reglament va ser aprovat el 29 de març de 1833. El primer cap

de la companyia de bombers de Barcelona va ser l'arquitecte Josep Mas i Vila i la formaven 30 paletes o manobres, 8 fusters i 2 manyans.

Cada bomber tenia un casc i la companyia disposava d'una bomba hidràulica i un carro per transportar-la.

La vida d'aquesta companyia, de fet, va ser efímera: dos anys més tard, després de la Crema de Convents de l'estiu de 1835, en plenes Bullagues de Barcelona, la responsabilitat de les tasques contra incendi es confia a la companyia de sapadors de la Milícia Nacional, mesura extraordinària que també va ser provisional: el 1842, després del bombardeig de la ciutat per part del general Baldomero Espartero, cap del govern espanyol, es va suprimir la Milícia barcelonina i, amb ella, la companyia de sapadors-bombers.

Paral·lelament s'havia fundat la Sociedad de

Seguros Mutuos de Incendios de Barcelona (la Mútua), l'any 1836, i feia temps que reclamava a l'Ajuntament la constitució d'una precària; per exemple, quan calia apagar un incendi calia anar a casa de Josep Xifré, un indià que havia fet una gran

fortuna a Amèrica, ja que era qui tenia la bomba hidràulica més moderna de la ciutat. Finalment, a principis de 1845 la Mútua i l'Ajuntament acorden gestionar a part iguals la companyia de bombers, la doten d'un nou reglament i modernitzen l'utillatge. Poc després, l'abril de 1847,

l'arquitecte Antoni Rovira i Trias es nomenat cap del Cos de Bombers.

Però la relació entre l'Ajuntament i la Mútua es va deteriorant pel poc interès que el municipi mostrava pel cos de Bombers. I en els següents anys hi ha diversos canvis en la direcció de la companyia.

Aquell cos de Bombers va haver de fer front l'any 1861 a l'incendi del Teatre del Liceu.

Per parlar concretament de la fundació del Cos hem de tenir present una dada: com a importància cabdal en l'organització dels bombers de Barcelona (i de Catalunya en general), trobem l'obra "Tratado de la extinción de incendios". Aquesta obra publicada l'any 1858, pel llavors Cap de la Companyia de Bombers de la "Sociedad de Seguros Mutuos Contra incendios de Barcelona", Antoni Rovira i Trias, és per ella sola un compendi de la realitat organitzativa i funcional dels bombers de la ciutat de Barcelona a mitjans del segle XIX i per extensió del conjunt dels bomber catalans en aquesta època i posterior. L'obra de Rovira i

Virgili és una obra de referència obligada durant molts anys per qualsevol municipi que vulgui organitzar el servei de bombers a la seva localitat.

Així doncs, prenent com a base que els Bombers

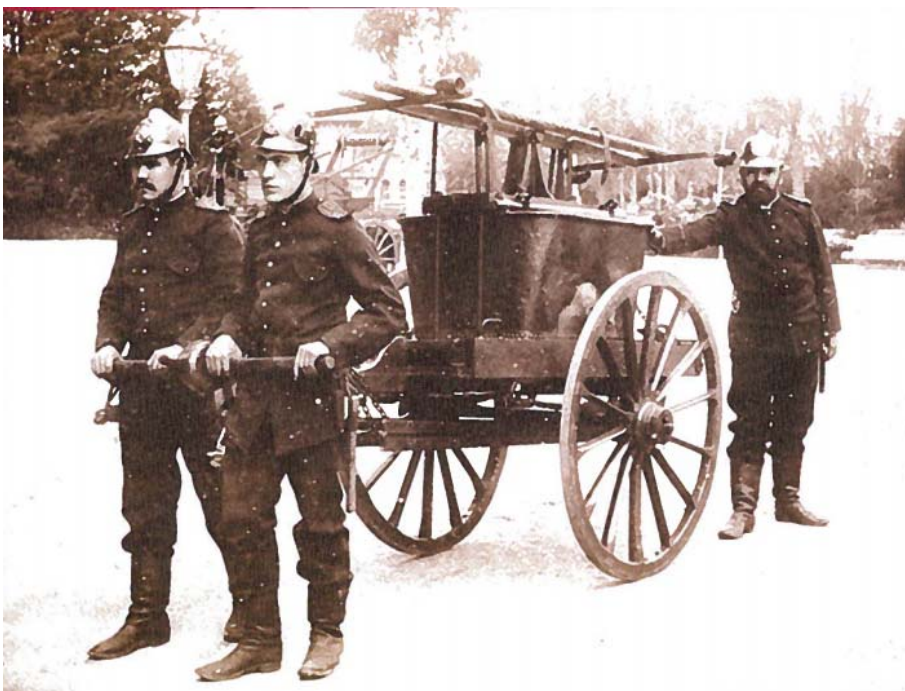
de Barcelona tenen a principis del segle XIX, un inici al voltant de la "Sociedad de Seguros Mútuos contra Incendios de Barcelona", és l'any 1865, que Barcelona, amb 200.000 habitants, municipalitza definitivament el Cos de Bombers i l'Ajuntament de la ciutat forma una companyia pròpia de Bombers, amb Antoni Rovira i Trias com el seu primer comandament.

El primer reglament data de març de 1865. I es defineix l'àmbit d'actuació dels bombers, les característiques que s'exigeixen per formar-ne part, del seu funcionament intern, de les seves jerarquies de comandament, dels jornals i gratificacions que es rebien, del tipus de disciplina que hi regia. Podem destacar que el cap dels bombers no cal que tingui cap titulació acadèmica, que el nombre de personal fos entre 120 bombers mínim i màxim 200 i que es

programaven revistes periòdiques cada primer diumenge de mes. Però només tres anys més tard, tenim un nou reglament que agafa com a model el llibre de Rovira i Trias.

I ja tenim els càrrecs ben diferenciats:

Un cap, com a autoritat màxima; dos subalterns, que havien de ser arquitectes o mestre d'obres; un brigada; diversos capatassos de primera o segona (actuals sergent i caporal) i que havien de saber llegir i escriure i pertànyer preferentment al camp de la construcció; Guarda de magatzem,

responsable del manteniment i conservació del material; Avisador, qui avisava els bombers de nit, un Metge i un Professor de Gimnàstica, ja en aquella època el manteniment de la bona forma física era essencial per pertànyer al Cos i per això es donava tanta importància a que els bombers mantinguessin unes condicions físiques adequades seguint les instruccions d'un professor).

El nombre de bombers és de 121 (1 cap, 2 subalterns, 1 brigada, 4 capatassos 1ª, 28 capatassos 2ª i 85 bombers).

El següent reglament és de 1876 i posteriorment es definiren els càrrecs de Maquinista (encarregat de la bomba de vapor, de fer-la d'engegar i fer-la funcionar als incendis) i els Conductors (amb l'arribada dels primers vehicles, hi ha bombers que tenen com a única tasca, la conducció dels vehicles).

Tot i que l'avís d'alarma es realitzava mitjançant el toc de foc de les campanes de les esglésies, amb els nous reglaments va quedar establert que fos l'avisador qui avisés els bombers o bé personalment o bé fent sonar un xiulet pels carrers per tal que se n'assabentessin.

La manera de coordinar-se era mitjançant els senyals de xiulet o tocs de corneta que anunciaven les diferents maniobres que s'havien de fer. Per tal de motivar als bombers, es donaven premis, que s'atorgaven als primers individus que arribaven al sinistre i tenien diferent valor segons la qualificació de l'incendi. Com a cos disciplinat, de tant en tant es passava revista a la Companyia i es feien exercicis gimnàstics i també pràctiques.

El dia 27 de març de 1877, en un foc al carrer Hospital, es registrava la primera víctima mortal del Servei. Un jove oficial (subaltern) de bombers, Joan Klein Noriega, perdia la vida víctima del seu entusiasme en el compliment del deure.

Aquell any es va comprar la bomba de vapor de la casa Merryweather (Londres) i una escala de 15 metres.

L'any 1879 s'inauguren quatre casernes dels Bombers, sumant-se al parc central, que estava situat a l'edifici dels Comuns Dipòsits, al carrer Hércules (barri gòtic), tocant a la Plaça Sant Jaume. Les noves casernes es troben als carrers Alegria (Barceloneta), a la carretera de Sants (Hostafrancs), a la ronda de

Sant Pere, a tocar de l'Arc de Triomf que encara no estava construït -1888-, i a la ronda de Sant Pau, a tocar al Paral·lel. A la caserna de la Barceloneta també hi ha haver una secció de salvaments marítims. Cada caserna tenia un subaltern que feia les funcions de cap de parc.

L'any 1883 s'adquireix de l'escala Porta, escala italiana de 22 metres, la primera d'aquestes característiques que va tenir el Cos de Bombers. La Primera Exposició Universal de Barcelona (1888) va comportar una millora qualitativa en molts aspectes, entre ells l'adquisició de diferents bombes de vapor (de la firma Liusna) i la millora de les instal·lacions contra incendis a la xarxa viària de boques d'incendi.

Gràcies a l'Exposició Universal, la premsa barcelonina va poder titular que el dia 8 de maig s'inauguraria una xarxa de telèfon que uniria els diferents parcs de Bombers amb la guàrdia municipal i el domicili de l'alcalde amb les cases consistorials. La nova línia es va presentar com una mesura innovadora de prevenció i organització de les emergències.

* Clara Fontseca i Claramunt és historiadora
Fotografies: Arxiu Bombers de Barcelona

EL SERVEI D'ATENCIÓ SANITÀRIA DELS BOMBERS DE LA GENERALITAT

Els Bombers de la Generalitat tenen un Grup d'Emergències Mèdiques, i aquestes van ser les seves primeres passes.

❖ Carles Savalls i Orti

L'embrió de l'actual Grup d'Emergències Mèdiques (GEM), és de 1985. Tot just feia cinc anys la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments. Per aquelles dates, alguns hospitals, com el de Puigcerdà i el de Vielha e Mijaran, van veure la necessitat de millorar la xarxa de trasllats secundaris de pacients greus i de nounats. Així, i gràcies a un conveni amb el Departament de Sanitat i Seguretat Social i l'Hospital Clínic de Barcelona, durant la Setmana Santa s'establí al Cicoc una guàrdia mèdica que disposà de l'helicòpter medicalitzat Bölkow 105 de la Direcció General, de 2 ambulàncies medicalitzades amb conductors i infermers de la Creu Roja, un metge del Departament de Sanitat i Seguretat Social i un de bombers, i anestesistes, un metge del servei d'urgències, infermeres i material mèdic de l'Hospital Clínic de Barcelona. L'objectiu era fer assistència in situ a les víctimes de diferents sinistres, per evacuar-los, posteriorment, a centres sanitaris i fer el transport secundari dels malalts crítics que necessitessin ser derivats d'un hospital a un altre en helicòpter o en ambulància medicalitzada. Entre el 4 i el 8 d'abril es va atendre un total de 19 serveis. L'experiència es prorrogà automàticament acabada la Pasqua, amb el Pla Pilot de Transport Secundari de Malalts Crítics. Fins el 31 de desembre d'aquell mateix any es van fer 897 trasllats sanitaris. La col·laboració es va extingir el desembre de 1987. En tot aquell temps es van fer més de 1.800 serveis.

En aquells moments el Departament de Sanitat i Seguretat Social, amb la direcció del doctor Santiago Ferrándiz, va optar per establir un servei propi, nucli del que després va ser el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), que treballà en els trasllats interhospitalaris. Però mentre no es va crear el SEM, la Direcció General va continuar prestant aquell servei.

D'aquesta manera, la Direcció General contractà part dels metges voluntaris que

havia estat atenent fins aleshores aquell servei des de Bellaterra, als quals ja havia nomenat bombers de l'escala especial.

Quan el Departament de Sanitat i Seguretat Social va crear oficialment el SEM, la Direcció General deixà de prestar el servei de trasllat secundari entre hospitals i es dedicà exclusivament als rescats de muntanya, a atendre les víctimes de grans sinistres i a la seva evacuació a centres sanitaris, a més de fer l'atenció mèdica als bombers.

Així, el juliol del 1989 es contractaren sis metges que depenien de la Secció d'Inspecció, el cap de la qual era el doctor Ramon Prat. Entre aquells primers contractats hi havia personal que encara avui forma part del grup: els doctors Miquel Vidal, Antonio Benavides, Conchita Morales i Marta Hernández. Havia nascut el GEM. En aquella època, alguns ajuntaments i consells

comarcals, les diputacions de Lleida i Barcelona i empreses privades van adquirir ambulàncies per atendre zones on la cobertura sanitària no era òptima i que van tenir la seva base en determinats parcs de bombers.

N'hi va haver a Prats de Lluçanès, Calaf, Guardiola de Berguedà i en parcs de bombers voluntaris de Lleida. Ramon Prat també treballà en aquesta època amb el seu grup de metges per donar un mínim de formació sanitària als membres del Cos. Prat també lluità perquè els metges contractats per la Direcció General mantinguessin el seu bon nivell. El 1991 demanà que poguessin fer cursos de formació i reciclatge en hospitals per evitar que es quedessin aïllats en l'atenció immediata en sinistres i perdessin la pràctica en determinades tècniques. Va ser així que el personal mèdic va fer formació continuada a l'hospital Parc Taulí de Sabadell i a l'hospital Mútua de Terrassa. Prat també demanava que els helicòpters tinguessin major protagonisme en els serveis fets pels metges dels bombers, ja que tan sols havien estat activats en el 8% dels casos. De cara a l'any olímpic, el cap de la Secció d'Inspecció també demanava que s'institucionalitzés un altre curs per als bombers, perquè aprenguessin a fer atenció primària a les víctimes i es familiaritzessin amb el material mèdic que hi ha en una ambulància. D'aquesta manera, el 1992 es va poder impartir un curs de socorrisme i primers auxilis a l'Escola de Bombers, mentre que tots els integrants del GEM van fer un postgrau sobre medicina d'urgències a la Universitat de Barcelona. El 1999 es va fer un nou curs per a tots els bombers, l'Emerssa, que era una

versió ampliada del temari de tècnics de transport sanitari del Departament de Sanitat i Seguretat Social. Les sessions es van fer per tot Catalunya amb més de 60 formadors.

Deu anys després es van contractar els primers infermers pel GEM.

* Carles Savalls i Ortiz és historiador i periodista, treballa a l'Oficina de Premsa dels Bombers de la Generalitat de Catalunya. És co-autor del llibre "Bombers de Catalunya: història i present".

Fotografies: Miquel Vidal, Joaquim Pol, Antonio Benavides, Bombers de la Generalitat

HA ESTAT NOTÍCIA...

➤ **Ramon Parés Nou Director General de la DGPEIS**

El 29 de gener es va fer públic el decret del nomenament de Ramon Parés i Galles, com a nou director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament, en substitució de Jordi Gassió. La seva llarga experiència de 30 anys al sector públic li atorga un ampli coneixement en la gestió de recursos públics de màxima complexitat. Amb la seva arribada Rosa Pérez Vallverdú esdevé nova Subdirectora General d'Administració i Recursos Humans.

➤ **Lliurament de les Medalles d'Honor dels Bombers de la Generalitat a Puigcerdà**

Les Medalles d'Honor premien la trajectòria dels membres del Cos de Bombers en funció dels anys d'antiguitat en el servei. Així, enguany s'han lliurat 280 Medalles. De Medalles d'Or se n'han lliurat 27, a tots aquells membres que acaben de complir 35 anys de presència al Cos de Bombers i als que n'han complert 30 en el moment de la seva jubilació (18 per a bombers funcionaris i 9 per a voluntaris). De Medalles d'argent se n'han lliurat 77. Aquestes reconeixen aquells bombers que acaben de fer 25 anys en el servei (36 a funcionaris i 41 a voluntaris). Finalment, hi ha hagut 176 Medalles de bronze per als bombers que tot just compleixen 20 anys al Cos (125 per a funcionaris i també 51 per a voluntaris). També es van lliurar 13 Medalles d'Honor per serveis excepcionals; Enguany, el Departament d'Interior va lliurar també 3 Mencions Honorífiques. Una a títol pòstum, per a Josep Salvador, membre de l'Agrupació de Defensa Forestal d'Ullastrell El Roure, que va morir el 20 de juliol passat mentre col·laborava, amb els Bombers, en les tasques d'extinció d'un incendi forestal a Castellar del Vallès. Antoni Rifà, inspector de la Regió d'Emergències Metropolitana Nord, i cap de guàrdia aquell 20 de juliol, va rebre una Medalla d'Honor d'argent, per serveis excepcionals, per les maniobres de reanimació cardiopulmonars que li va fer a la mateixa zona de l'incendi i per la coordinació sanitària que va realitzar.

➤ **Nous caps de parc Simulacre d'emergència a l'Aeroport de Girona-Costa Brava**

L'Aeroport de Girona-Costa Brava, seguint el programa establert per Protecció Civil de la Generalitat (DGPC) al Pla d'Emergències

Aeronàutiques, va realitzar el 10 de gener un simulacre, anomenat 'Operació Tramuntana 2013', tot simulat l'accident d'una aeronau durant la maniobra d'enlairament i que va permetre analitzar la coordinació i resposta dels organismes i institucions implicades. Van participar prop de 80 voluntaris, així com efectius de Protecció Civil, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil, Policia Nacional espanyola, bombers d'Aena i els Bombers de la Generalitat.

Els Bombers de la Generalitat van participar-hi amb 3 Bombers Rurals Pesants i un Furgó de Salvaments Varis, a més de 3 Unitats de Personal i de Càrrega. El personal operatiu va treballar en la resolució de l'emergència, i el personal tècnic participant en les decisions que es van prendre pel desenvolupat de les tasques de salvament de víctimes i d'extinció de l'incendi. A més de familiaritzar-se amb les instal·lacions de l'aeroport, el simulacre va permetre als Bombers posar en pràctica la coordinació amb els operatius d'emergències d'Aena i estar presents al Centre de Comandament Avançat i a la Sala de Crisi de l'aeroport, des d'on es va fer el seguiment integral de l'emergència.

➤ **Nous caps de parc**

En el mes de febrer es van fer efectius els nomenaments dels nous caps i sotscaps dels parcs de bombers voluntaris de Caldes de Montbui i Sant Llorenç Savall a causa de les eleccions que es van generar per cobrir les vacants que s'havien produït. Les persones nomenades va ser: Parc de bombers de Caldes de Montbui: cap, Jordi Soler i Kopp i sotscap, Josep Llavall i Mañosa. Parc de bombers de Sant Llorenç Savall: cap, Carlos Borrell i Higuera i sotscap, Pedro Tirado i Centelles.

➤ **Els Bombers de la Generalitat col·laboren en les tasques d'extinció d'un incendi a la Ribagorça Aragonesa**

Els Bombers de la Generalitat van col·laborar amb els Bombers d'Aragó en les tasques d'extinció d'un incendi de vegetació a la Ribagorça Aragonesa durant els dies 6 i 7 de gener, molt a prop de la població d'Aneto. Entre 9 i 4 vehicles, depenen del moment i 1 helicòpter es van desplaçar per ajudar en apagar l'incendi que va afectar unes 300 hectàrees.

➤ **Quaranta-dues persones intoxicades per inhalació de monòxid de carboni a Gualba**

Els Bombers de la Generalitat van treballar el 20 de gener en un servei a Gualba (Vallès Oriental) on 42 persones que van assistir a un concert a

l'església parroquial de Sant Vicenç van resultar intoxicades per inhalació de monòxid de carboni.

Els Bombers van ser alertats a les 21.25 hores. L'avís rebut ja indicava que podia tractar-se d'un suposat cas de mala combustió d'uns cremadors a l'interior de l'església de la plaça Joan Regue, on ahir s'hi celebrava el III festival de Música dins del marc de la Festa Major d'Hivern, concert que va aplegar al voltant de 130 persones. Un cop acabat el concert, diverses persones es van anar personant a l'església per comunicar que es trobaven malament, indicant que la causa podria ser el mal funcionament de les estufes que havien estat enceses durant el concert.

Immediatament es van activar 3 dotacions dels Bombers de la Generalitat (2 vehicles de comandament i l'ambulància del servei), efectius de la Creu Roja i 8 unitats del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), que va muntar un Post Mèdic Avançat a l'edifici de l'Ajuntament.

Mentre els Bombers revisaven la instal·lació del temple i certificaven que els calefactors efectivament feien mala combustió, les ambulàncies, tant les del SEM com la de Bombers, anaven atenent totes les persones que es personaven a l'Ajuntament amb símptomes d'intoxicació.

Al final, i segons informa el SEM, es van atendre 42 persones; 23 van ser donades d'alta in situ després de ser ateses pels serveis mèdics, 4 van ser autoevacuades pels seus propis mitjans al CAP de Gualba, mentre que les altres 15 persones van ser evacuades a centres sanitaris.

➤ **27 aspirants a Bombers de Barcelona comencen la formació a l'ISPC**

Aquesta és la primera promoció del Curs adaptat als criteris del títol de tècnic en prevenció, extinció d'incendis i salvaments (TPEIS). L'ISPC és centre educatiu reconegut pel Departament d'Ensenyament per impartir la formació de grau mitjà.

Els 27 aspirants a bombers del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament de l'Ajuntament de Barcelona van començar el 15 d'abril el Curs de formació bàsica per a bombers a l'Escola de Bombers i Protecció Civil de Catalunya (EBPCC) de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC).

El Curs de formació bàsica s'estén fins a l'octubre, moment a partir del qual els aspirants que superin el curs iniciaran un període de pràctiques al Cos de Bombers de l'Ajuntament de Barcelona. La formació actual, com la formació bàsica policial que imparteix també l'ISPC, es fonamenta en un model de competències, d'acord amb el marc català i

europèu d'educació, i es reforça la transmissió de valors

➤ **L'escultor Xavier Raventós dona tres escultures als Bombers de la Generalitat**

L'escultor empordanès Xavier Raventós va fer donació de 3 escultures creades expressament per l'artista per homenatjar els bombers que van participar en l'extinció de l'incendi de l'Empordà de l'estiu passat. Les obres, com és habitual en el treball de l'artista, han estat fetes amb ferros reciclats; algun d'ells, peces que l'autor va trobar entre les restes dels incendis que afectaren l'Empordà al juliol de 2013. A totes les peces, Raventós els ha donat forma per crear escultures antropomorfes. Tres de les obres, les ha donades al Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya, s'exposaran a partir d'ara als parcs de Bombers de la Jonquera i Figueres i a Portbou. Una quarta ha estat donada als bombers francesos que també van prendre part en aquell operatiu. A l'acte, que va coincidir amb la celebració del patró dels Bombers, Sant Joan de Déu, hi van assistir també el delegat del Govern a Girona, Eudald Casadesús; el director dels Serveis Territorials d'Interior a Girona, Albert Ballesta; el cap de la Regió d'Emergències de Girona, Enric Cano i el comandant dels Bombers francesos, Frédéric Lhomme, així com d'altres comandaments d'ambdós cossos de Bombers.

➤ **Mor una persona en l'incendi d'un habitatge a Barcelona**

L'incendi es va produir cap al migdia del 3 de març, en un pis a la travessera de les Corts i va morir una dona de 75 anys. També va resultar ferit un home de 83 anys, que va ser traslladat a l'Hospital. Al lloc dels fets es van desplaçar set dotacions de Bombers de Barcelona, a més d'efectius de la Guàrdia Urbana, els Mossos d'Esquadra i el Sistema d'Emergències Mèdiques i un equip d'emergències socials.

➤ **El parc de Bombers de Figaró-Montmany, en perill pel cost del lloguer del local**

principis de gener, l'Ajuntament de Figaró va comunicar als bombers voluntaris de la població que havia de deixar de pagar el lloguer de les instal·lacions que ocupaven des de 1993 per greus problemes econòmics. Durant gairebé 20 anys, l'Ajuntament de Figaró s'ha fet càrrec del cost del lloguer, tot i que les competències corresponen a la Generalitat, per la qual cosa, segons l'Ajuntament era del tot irregular seguir assumint aquesta despesa.

L'octubre de 2011, el conseller d'Interior Felip Puig va assegurar que la Generalitat assumiria aquest cost durant el 2012. Això, però, no es va materialitzar i l'Ajuntament va continuar assumint la despesa, fins que va anunciar que ja no ho podria pagar més.

Després d'una sèrie de reunions, la Diputació de Barcelona es farà càrrec del lloguer del Parc de Bombers fins al desembre.

Aquest parc de bombers voluntaris està situat en un punt estratègic: és l'únic que hi ha entre Granollers i Vic i, per tant, garanteix una reacció ràpida en cas d'incidències en poblacions situades enmig de les capitals del Vallès Oriental i Osona. A la vegada, també està situat al peu del Parc Natural del Montseny i de l'espai protegit dels cingles de Bertí.

➤ **Convocatòria del procés per a l'ingrés a la secció activa del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya**

En data 23 gener es va fer pública la Resolució INT/165/2013 per a una nova convocatòria del procés per a l'ingrés a la secció activa del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya. Els que van superat les tres proves, seran proposats pel nomenament com a membre de la secció activa del cos de bombers voluntaris de la Generalitat de Catalunya.

➤ **Cursa Bombers de Barcelona**

La Cursa de Bombers és com cada any, una de les principals proves esportives de la ciutat. Aquesta edició ha comptat amb la participació de 27.500 corredors, entre els quals 10.000 dones, dues xifres que han superat els rècords d'anteriors edicions. El guanyador de l'edició d'enguany de la cursa ha estat l'atleta madrileny Chema Martínez, que ha completat els 10 quilòmetres del recorregut en un temps de menys de 30 minuts. La primera dona en arribar a la meta ha estat la barcelonina Judit Pla, que ho ha fet amb un temps de 33 minuts.

➤ **Bombers lliuren a l'Obra Social Sant Joan de Déu 42.000 euros recaptats amb el calendari solidari "Bombers amb causa".**

El 2 d'abril, el conseller d'Interior, Ramon Espadaler, va lliurar a l'Obra Social Sant Joan de Déu els 42.000 euros recaptats gràcies a la venda de 4.300 calendaris Bombers amb causa. A l'acte també van assistir el director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments, Ramon Parés; el director de la Cúria Provincial, germà Joaquim Erra; el director de l'Obra Social

de Sant Joan de Déu, Oriol Bota, i els bombers voluntaris i impulsors del calendari, Arnau Fabregat, Òscar Sánchez i David Colomé, entre d'altres autoritats.

Un any més, i gràcies als fons recaptats, l'Obra Social Sant Joan de Déu ha concedit la beca "Bombers amb causa", destinada a la recerca en malalties infantils.

➤ **Incendi en un hotel a Lloret de Mar**

14 dotacions del bombers van actuar el 8 de març en l'incendi declarat a l'Hotel Gran Garbí de Lloret de Mar (La Selva). El foc va cremar totalment un bar en desús a l'interior de l'hotel, a la planta baixa. Les sis plantes restants van quedar afectades pel fum. Després que els Bombers apaguessin el foc, es van revisar i ventilar els passadissos i les habitacions. Com a mesura preventiva, el cos dels Mossos d'Esquadra, va desallotjar 376 persones de l'hotel entre clients i personal. Sis persones van resultar ferides lleus per inhalació de fum.

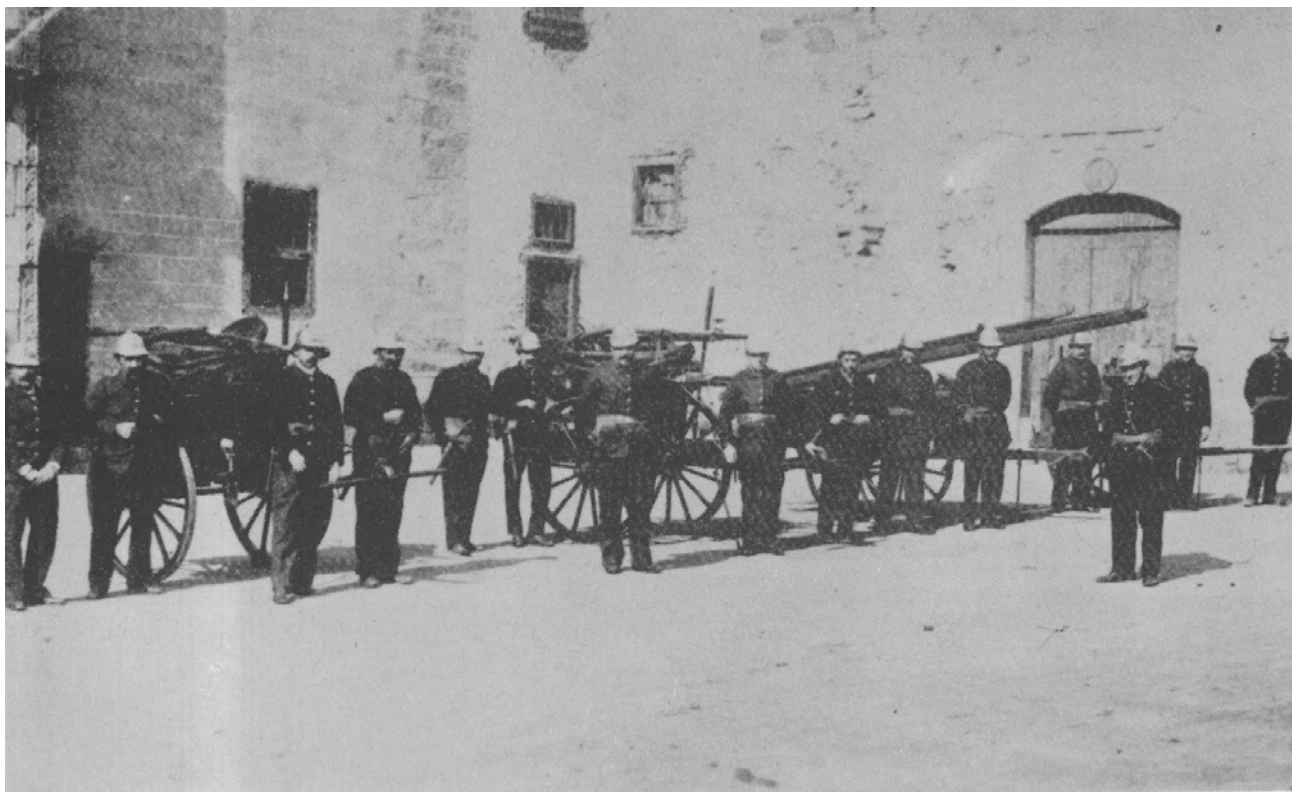
➤ **Un futur Parc de la Prevenció per a tots els barcelonins**

L'Ajuntament de Barcelona recuperarà aquesta primavera el Parc de Bombers del carrer Lleida, després d'uns anys cedit per a altres finalitats i iniciarà el procés per convertir-lo en un Parc de la Prevenció obert a tota la ciutadania. A més, a la zona de Montjuïc es concentraran les infraestructures directives de seguretat de la ciutat. Amb aquest projecte, que s'elaborarà al llarg del 2013, la ciutat es vol dotar d'un espai en el qual els Bombers desenvolupin: activitats preventives de divulgació; activitats de formació col·lectiva; actes d'exhibició de les singularitats del cos de bombers; mostres museístiques d'aquest servei. L'objectiu és promoure la cultura de la prevenció a través dels infants, els joves i els col·lectius més vulnerables.

➤ **Incidents entre Bombers i Mossos**

En el decurs de la mobilització, que el 14 de març convocada pels sindicats majoritaris de Bombers, CATAC, CCOO i UGT, alguns dels assistents van ruixar amb escuma la façana de la seu del Departament. Un comandament dels Mossos d'Esquadra que custodiaven la seu departamental es va enfrontar amb els bombers, els quals van respondre ruixant amb escuma diversos policies. L'enfrontament es va saldar amb un bomber ferit per un cop de porra que va ser traslladat a l'hospital.

IMATGES

Bombers de Puigcerdà el 1910. Procedència de la fotografia: Arxiu Puigcerdà

Bombers de Sabadell l'any 1927. Procedència de la fotografia: Arxiu Sabadell

IMATGES

Bombers de Terrassa l'any 1968. Procedència de la fotografia :Arxiu Bombers Terrassa

Bombers de Girona l'any 1975. Procedència de la fotografia:Joaquim Pol

BOMBEROS

DE BARCELONA

TELF^{NO} 27-90-00

